

- (6) i ophavsretlig henseende behandles tilgængeliggørelse for almenheden via direkte sendende satellit således for tiden forskelligt fra tilgængeliggørelse for almenheden via kommunikationssatellit; da individuel modtagelse af udsendelser fra begge satellittyper i dag er mulig og økonomisk overkommelig, er der ikke længere nogen begrundelse for denne forskel i den retlige behandling;
- (7) den frie udsendelse af programmer hæmmes tillige af den manglende retlige afklaring af, hvorvidt udsendelse via satellit, hvis signaler kan modtages direkte, alene berører rettighederne i sendelandet eller samtidig berører rettighederne i alle modtagerlande; på grund af den ophavsretlige ligebehandling af kommunikationssatellitter og direkte sendende satellitter er det i dag stort set alle de programmer, der sendes via satellit inden for Fællesskabet, der berøres af denne mangel på retssikkerhed;
- (8) den retssikkerhed, der er nødvendig for at sikre den frie bevægelighed for radio- og tv-udsendelser inden for Fællesskabet, mangler tillige i de tilfælde, hvor programmer, der sendes over landegrænserne, tilføres kabelnet og viderespredes via disse;
- (9) udviklingen inden for aftalebaseret rettighedservhøvelse på grundlag af en tilladelse yder allerede et stort bidrag til oprettelsen af det tilstræbte europæiske audiovisuelle område; det er derfor vigtigt at sikre den fortsatte eksistens af sådanne aftaler og i videst muligt omfang at fremme deres gnidningsløse gennemførelse i praksis;
- (10) for øjeblikket kan kabeldistributører ikke være helt sikre på, at de nu også har erhvervet alle rettighederne til de programmer, der indgår i sådanne aftaler;
- (11) endelig er de berørte parter i forskellige medlemsstater ikke alle i samme udstrækning underkastet forpligtelser, hvorefter de ikke uden gyldig grund kan nægte at forhandle om erhvervelsen af de rettigheder, som er nødvendige for viderespredning pr. kabel, eller at lade sådanne forhandlinger mislykkes;
- (12) der er således behov for at supplere de allerede nævnte retlige rammer for oprettelsen af et audiovisuelt område, som er fastlagt i direktiv 89/552/EØF, med ophavsretlige bestemmelser;
- (13) derfor bør de forskelle, som eksisterer i medlemsstaterne for så vidt angår behandlingen af udsendelse af programmer via kommunikationssatellit ophøre, således at det afgørende forhold overalt i Fællesskabet bliver, hvorvidt værker eller andet beskyttet materiale gøres tilgængeligt for almenheden; udbydere af grænseoverskridende radio- og tv-programmer vil derved blive behandlet ens, uanset om de anvender en direkte sendende satellit eller en kommunikationssatellit;
- (14) manglen på retssikkerhed med hensyn til, hvilke rettigheder, der skal erhverves, og som lægger hindringer i vejen for den grænseoverskridende programudsendelse via satellit, bør udbedres ved på EF-plan at fremsætte en definition af, hvad der forstås ved tilgængeliggørelse for almenheden via satellit; denne definition skal også præcisere stedet, hvorfra tilgængeliggørelsen for almenheden udgår; en sådan definition er nødvendig for at forhindre, at flere nationale lovgivninger anvendes samtidig på én og samme udsendelse; tilgængeliggørelse for almenheden via satellit finder alene sted i de tilfælde og i den medlemsstat, hvor de programbærende signaler under radio- og tv-selskabets kontrol og ansvar introduceres i en ubrudt sendekæde op til satellitten og ned mod jorden; de normale tekniske procedurer vedrørende programbærende signaler kan ikke betragtes som afbrydelser af sendekæden;
- (15) aftalebaseret erhvervelse af eneretten til radio- og tv-udsendelse bør være underkastet de gældende bestemmelser om ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i den medlemsstat, hvor tilgængeliggørelsen for almenheden via satellit finder sted;
- (16) princippet om aftalefrihed, som ligger til grund for dette direktiv, gør det muligt fortsat at begrænse udnyttelsen af rettighederne, først og fremmest hvad angår visse tekniske sendemetoder og visse sprogversioner;
- (17) når rettighederne skal erhverves, bør de berørte parter ved beregningen af vederlaget tage hensyn til samtlige faktorer, der er kendetegnende for udsendelsen, såsom det reelle og potentielle seer- eller lytterantal samt sprogversionen;
- (18) anvendelsen af princippet om oprindelseslandet i dette direktiv kan være et problem i forbindelse med bestående kontrakter; der bør i dette direktiv fastsættes en periode på fem år til om nødvendigt at tilpasse bestående kontrakter på baggrund af direktivet; princippet om oprindelseslandet bør derfor ikke gælde for bestående kontrakter, som udløber inden den 1. januar 2000; hvis parterne på